

Merk-Waardig

In Nederland zijn diverse juridische regelingen om wantoestanden in reclame aan te pakken. Maar procedures kosten geld. Om die reden kiezen consumenten vaak voor het gratis alternatief, het klachtenformulier van de reclamecodecommissie. Maar schiet dit nu niet zijn doel voorbij?

Tekst: Theo-Willem van Leeuwen van merkenbureau Abcor.

Werken & Varia

Plofkippen en hamsters

Parodie in reclame is een krachtig wapen, maar gebruik ervan is riskant vooral bij vergelijkende reclame. De rechter tikt

geregeld adverteerders op de vingers omdat de toonzetting afbreuk doet aan de reputatie van het andere bedrijf. Als een non-profit organisatie een bedrijf op de hak neemt, gebeurt er vaak niets. Acties tegen non-profit organisaties liggen namelijk gevoelig bij het publiek. In dat geval is er altijd wel een consument die een klacht indient bij de Stichting Reclame Code (hierna RCC).

Voorafgaand aan de Hamsterweken van Albert Heijn lanceert Wakker Dier een nieuwe campagne die tot

de nodige klachten leidt bij de RCC. In de radiocommercials voeren twee hamsters een gesprek over het leven van de kreupele plofkip bij Appie. Er volgt direct een

Parodie in reclame is een krachtig wapen

klacht, de publiekscampagne zou in strijd zijn met de goede smaak of fatsoen omdat dit te negatief is voor het bedrijf.

Het is algemeen bekend dat de RCC zich vrij terughoudend opstelt bij dit soort klachten. In praktijk komt dit er op neer, dat vrijwel alles mag als daarbij de grenzen van het toelaatbare maar niet worden overschreden. De reclame mag niet in strijd zijn met het algemeen belang, de openbare orde of de goede zeden en niet nodeloos kwetsend zijn voor het bedrijf. Er volgt wel snel een verbod, als de commercial niet een correct beeld

geeft van de werkelijkheid of onjuistheden verkondigt. De klacht wordt zowel in eerste instantie als in beroep afgewezen. De commercial is niet in strijd met de waarheid. Wetenschappers van de Universiteit van Wageningen hebben in 2011 al geconcludeerd dat plofkippen het van alle dieren het slechts getroffen hebben. Het noemen van de naam van een supermarkt is ook niet in strijd met de reclamecode.

In 2013 heeft de RCC al eerder aangegeven dat Wakker Dier in

beginsel vrij haar mening kan ventileren over de verkoop van 'plofkippen' bij supermarkten. De persiflage van de hamsters moet daarbij op de koop toe worden genomen. Advertising properties (wat de hamsters gewoon zijn) mogen daarbij gebruikt worden, zolang er maar geen verwarring ontstaat, de advertising properties niet gekleineerd worden en de uiting zelf voldoende onderbouwd is. Bij het parodiërend gebruik van de hamsters zijn de grenzen van het toelaatbare niet overschreden,

de klacht wordt afgewezen.

In praktijk wordt een bijzonder groot deel van alle ingediende klachten bij de RCC ongegrond verklaard. Klagen is supersimpel (paar vinkjes en je bent klaar) en een goede onderbouwing is niet echt vereist.

Misschien is het daarom tijd om een kleine drempel op te werpen en hiervoor wel een kleine vergoeding te vragen. Wordt de klacht gehonoreerd, dan moet de adverteerder dit betalen, bij ongegrond de klager. ■

Nooit gedacht, toch gekregen

Werkloos geworden, maar in deze crisistijd toch weer een baan weten te vinden? Het kan. Lezers vertellen over hun onverwachte geluk.

Ontslagen worden is soms juist een zegen

Er vloeiden geen tranen, de nachten waren niet woelig en onrustig. Natuurlijk, Ben Looman vroeg zich na zijn ontslag bij de Postbank soms wel af hoe het nu verder moest. Hij was immers 'al' 54 en had een gezin te onderhouden. Maar hij voelde in 2009 vooral een sensatie die maar weinigen zullen voelen als ze plotseling op straat komen te staan.

„Je schrikt uiteraard wel even als je eruit moet na een dienstverband van maar liefst 38 jaar”, zegt de nu 59-jarige Looman, die vanaf zijn 16e tot en met zijn 54e werkzaam was voor het bedrijf dat in 2009 overging in ING Bank. „Maar eigenlijk was het ontslag vooral een opluchting. Dat werk was nou niet bepaald mijn ding. Het was een stress-

Profiel

Naam: Ben Looman (59)
Opleiding: mavo
Laatstvervulde beroep: backoffice-medewerker Postbank
Zonder werk: van mei 2009 tot mei 2010
Nieuwe baan: beveiliging bij Kröller-Müller Museum Otterlo

baan, ik moest zo veel targets halen, dat ik er soms bijna aan onderdoor ging. Maar ja, het was een bank, hè, dus het betaalde erg goed. En omdat je nu eenmaal ook de verantwoordelijkheid voor een gezin hebt, blijf je

steeds weer hangen.” Politie, leger, beveiliging: die branches waren altijd al meer Ben Loomans 'dingen'. „Ik heb ook zeven jaar, van 1994 tot 2001, bij het Korps Nationale Reserve van de Landmacht gezeten. In die vakgebieden ligt gewoon mijn grote passie, dat was altijd al duidelijk.” Het gedwongen afscheid van de Postbank gaf hem het benodigde zetje in de rug. „Tja, ik móést nu natuurlijk wel iets anders. Waarbij ik wel heel realistisch was hoor: bij de politie en in het leger is voor een 54-jarige echt geen loopbaan meer weggelegd. „Maar in de beveiliging wel degelijk. In dit vakgebied zijn ze meestal op zoek naar een goede combinatie van jong en oud. Waarbij de levenservaring van de oudere een

belangrijke kwaliteit is.”

Hij vatte daarom het plan op zijn beveiligingsdiploma te gaan halen. En hoe! „Waar anderen een jaar over het theoriegedeelte deden, was ik daar in zes weken doorheen. Ik was zo enorm gedreven. Er was elke zaterdag een lesdag, maar doordeweeks leerde ik ook nog twintig uur. Mijn affiniteit met computers was tot dat moment eigenlijk vrij beperkt, maar ook dat had ik vrij snel onder de knie. Ik wilde nu eenmaal zo graag.” Niet veel later kon hij gaan stagelopen bij het Kröller-Müller Museum in Otterlo en bijna een jaar later kreeg hij daar een contract als oproepkracht. „Ik maakte gelijk al vrij veel uren en wat ik aan uren tekort kwam, werd door de uitkeringsinstantie aangevuld. Ik

heb wat dat betreft geen centje pijn geleden van mijn ontslag bij de Postbank.” Maar een vaste baan voor een wezenlijk aantal uren bleef het streven van Looman. „De afdeling personeelszaken wilde dat al eerder ook graag en was zeer tevreden over mijn werk. Maar de mogelijkheden waren er een tijdlang niet. Tot begin dit jaar. Ik heb sinds 1 januari een vast contract voor 31,75 uur per week omdat een aantal collega's afzwaaide. Dat beetje geluk moet je dan ook hebben.” Nog tips? „Wees bereid tot stap terug. Zoek geen onmogelijkheden.”

Bauke Boersma

Ook uw verhaal vertellen? Stuur dan een mail naar: bijlagedredactie@hdcmedia.nl